

TEKST SYNTETYCZNY
KONWENCJI MLI ORAZ UMOWY MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
RZĄDEM ARABSKIEJ REPUBLIKI EGIPITU
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Niniejszy dokument przedstawia tekst syntetyczny w zakresie stosowania Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Arabskiej Republiki Egiptu w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, sporządzonej w Warszawie dnia 24 czerwca 1996 r., (dalej: „Umowa”), zmodyfikowanej przez Konwencję wielostronną implementującą środki traktatowego prawa podatkowego mające na celu zapobieganie erozji podstawy opodatkowania i przenoszeniu zysku, podpisaną przez Polskę oraz Egipt dnia 7 czerwca 2017 r. (dalej: „Konwencja MLI”).

Podstawą przygotowania niniejszego dokumentu były stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI, przekazane Depozytariuszowi przy składaniu do depozytu instrumentu ratyfikacji przez:

- Polskę, dnia 23 stycznia 2018 r.; oraz
- Egipt, dnia 30 września 2020 r.

Skutki stosowania Konwencji MLI w odniesieniu do Umowy mogą ulec zmianie, gdyż Konwencja MLI stanowi dynamiczny instrument i Strony mogą w przyszłości częściowo modyfikować swoje stanowisko w zakresie jej stosowania.

Celem niniejszego dokumentu jest ułatwienie stosowania Konwencji MLI. Stanowi on wyłącznie materiał informacyjny i pomocniczy, mający na celu udokumentowanie wpływu Konwencji MLI na Umowę. Niniejszy dokument w żadnym przypadku nie stanowi źródła prawa. Teksty autentyczne Umowy i Konwencji MLI pozostają jedynymi źródłami prawa.

Dla celów stosowania prawa, postanowienia Konwencji MLI muszą być interpretowane równoległe z Umową, z uwzględnieniem stanowisk Umawiających się Państw w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

Postanowienia Konwencji MLI mające zastosowanie do przepisów Umowy zostały umieszczone w niniejszym dokumencie w polach tekstowych, w odniesieniu do odpowiednich przepisów Umowy. Pola tekstowe zawierające postanowienia Konwencji MLI zostały umiejscowione co do zasady w porządku odpowiadającym postanowieniom Konwencji Modelowej OECD z 2017 r.

Zmiany w brzmieniu przytaczanych postanowień Konwencji MLI zostały wprowadzone, aby dostosować użytą w niej terminologię do terminologii stosowanej w Umowie (np. „Umowa podatkowa, do której ma zastosowanie niniejsza Konwencja” i „Umowa”, „Umawiające się Jurysdykcje” i „Umawiające się Państwa”), a przez to ułatwić

rozumienie postanowień Konwencji MLI. Przedmiotowe zmiany w terminologii mają na celu zwiększenie czytelności tego dokumentu i nie są nakierowane na dokonanie zmian merytorycznych w postanowieniach Konwencji MLI.

Wejście w życie i stosowanie postanowień Konwencji MLI

Data wejścia w życie Konwencji MLI:

- dla Polski: 1 lipca 2018 r.; oraz
- dla Egiptu: 1 stycznia 2021 r.

Postanowienia Konwencji MLI będą miały zastosowanie w odniesieniu do Umowy począwszy od innych dat niż daty stosowania postanowień Umowy. Poszczególne postanowienia Konwencji MLI mogą być stosowane w różnych datach, zależnie od rodzaju podatków (podatki pobierane u źródła od dochodów nierezydentów lub inne podatki) oraz od wyborów dokonanych przez Umawiające się Państwa w ich stanowiskach w zakresie przyjęcia Konwencji MLI.

W konsekwencji, jeśli w niniejszym dokumencie nie wskazano inaczej, zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Polskę:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Polsce, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2021 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Polskę, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2021 r.;

oraz

zgodnie z art. 35 ust. 1 Konwencji MLI, postanowienia art. 4 ust. 1, art. 6 ust. 1, art. 7 ust. 1 i art. 9 ust. 4 Konwencji MLI będą miały zastosowanie w zakresie stosowania Umowy przez Egipt:

- w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła od kwot wypłacanych lub zaliczanych na rzecz osób niemających miejsca zamieszkania lub siedziby w Egipcie, gdy zdarzenie dające prawo do pobrania takiego podatku wystąpi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2021 r.; oraz
- w odniesieniu do pozostałych podatków nakładanych przez Egipt, w zakresie podatków nakładanych w okresach podatkowych rozpoczynających się w dniu lub po dniu 1 lipca 2021 r.

Jednakże, zgodnie z art. 35 ust. 4 Konwencji MLI, drugie zdanie art. 16 ust. 2 Konwencji MLI będzie stosowane w odniesieniu do Umowy do sprawy przedstawionej właściwemu organowi w dniu lub po dniu 1 stycznia 2021 r. (z wyłączeniem spraw, w których od tego dnia nie zostały spełnione warunki dla ich przedstawienia zgodnie z Umową, w brzmieniu sprzed modyfikacji dokonanej przez Konwencję MLI, bez względu na okres podatkowy, którego dana sprawa dotyczy).

Źródła:

Tekst autentyczny Konwencji MLI został opublikowany na stronie internetowej Depozytariusza Konwencji MLI (OECD):

- w języku angielskim: [http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-
implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf](http://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf);
- w języku francuskim: [http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-
multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-
fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf](http://www.oecd.org/fr/fiscalite/conventions/convention-multilaterale-pour-la-mise-en-oeuvre-des-mesures-relatives-aux-conventions-fiscales-pour-prevenir-le-BEPS.pdf).

Tekst Konwencji MLI w języku polskim został opublikowany w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1369 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2018 r. poz. 1370 (z późn. zm.).

Oświadczenie rządowe w sprawie mocy obowiązującej Konwencji MLI w relacjach między Polską a Egiptem zostało opublikowane w Dzienniku Ustaw z 2021 r. poz. 85.

Stanowiska w zakresie przyjęcia Konwencji MLI Umawiających się Państw zostały opublikowane na stronie internetowej OECD: [http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-
mli-signatories-and-parties.pdf](http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf).

Baza stanowisk w zakresie przyjęcia Konwencji MLI (Matching Database) jest publicznie dostępna na stronie internetowej OECD: <http://www.oecd.org/tax/treaties/mli-matching-database.htm>.

UMOWA
MIĘDZY
RZĄDEM RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
A
A RZĄDEM ARABSKIEJ REPUBLIKI EGIPTU
W SPRAWIE UNIKANIA PODWÓJNEGO OPODATKOWANIA
I ZAPOBIEGANIA UCHYLANIU SIĘ OD OPODATKOWANIA
W ZAKRESIE PODATKÓW OD DOCHODU I MAJĄTKU

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Arabskiej Republiki Egiptu,

[ZASTĄPIONY przez art. 6 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[pragnąc zawrzeć Umowę w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku,]~~

Następujący tekst preambuły, o którym mowa w art. 6 ust. 1 Konwencji MLI, zastępuje tekst odnoszący się do zamiaru eliminowania podwójnego opodatkowania w preambule niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 6 KONWENCJI MLI – CEL UMOWY PODATKOWEJ,
DO KTÓREJ MA ZASTOSOWANIE NINIEJSZA KONWENCJA**

Mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych [niniejszą Umową], bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione (treaty-shopping), mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w [Umowie] pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzecich jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

Niniejsza umowa dotyczy osób, które mają miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub w obu Umawiających się Państwach.

Artykuł 2

Podatki, których dotyczy umowa

1. Niniejsza umowa dotyczy podatków od dochodu i od majątku, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz każdego Umawiającego się Państwa, jego jednostek administracyjnych lub władz lokalnych.

2. Za podatki od dochodu i od majątku uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu, od całego majątku albo od części dochodu lub majątku, włączając podatki od zysku z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego lub nieruchomego i podatki od ogólnych kwot wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwo, jak również podatki od przyrostu majątku.

3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy umowa, należą w szczególności:

a) w przypadku Rzeczypospolitej Polskiej:

- i) podatek dochodowy od osób fizycznych;
- ii) podatek dochodowy od osób prawnych;

(zwane dalej „podatkami polskimi”);

b) w przypadku Arabskiej Republiki Egiptu:

- i) podatek od dochodu osiąganego z nieruchomości (w tym podatek od użytków rolnych i podatek od budynków);
- ii) jednolity podatek od dochodu osób fizycznych;
- iii) podatek dochodowy od spółek;
- iv) podatek na cele rozwojowe;
- v) dochodowy podatek stanowiący procent wyżej wymienionych podatków;

(zwane dalej „podatkami egipskimi”).

4. Niniejsza umowa będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej umowy będą wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe władze

Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o wszystkich zasadniczych zmianach, dokonanych w ich ustawodawstwach podatkowych.

Artykuł 3 **Ogólne definicje**

1. W rozumieniu niniejszej umowy, jeżeli z jej treści nie wynika inaczej:
 - a) określenie „Rzeczpospolita Polska” użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, na którym na mocy ustawodawstwa Polski i zgodnie z prawem międzynarodowym Polska może sprawować suwerenne prawa do dna morskiego, jego podglebia i ich zasobów naturalnych;
 - b) określenie „Egipt” oznacza Arabską Republikę Egiptu i użyte w sensie geograficznym określenie "Egipt" obejmuje:
 - i) morza terytorialne i
 - ii) dno morskie i podglebie przylegające do morza terytorialnego, nad którymi Egipt sprawuje suwerenne prawa zgodnie z prawem międzynarodowym w zakresie badania lub eksploatacji zasobów naturalnych takich obszarów, lecz tylko w takim zakresie, w jakim majątek osobisty lub działalność, do której ma zastosowanie niniejsza umowa, jest związana z takimi badaniami lub eksploatacją;
 - c) określenia „Umawiające się Państwo” i „drugie Umawiające się Państwo” oznaczają, zależnie od kontekstu, Polskę lub Egipt;
 - d) określenie „osoba” obejmuje osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
 - e) określenie „spółka” oznacza każdą osobę prawną lub każdą jednostkę, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
 - f) określenia „przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa” i „przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa” oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
 - g) określenie „obywatel” obejmuje każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa i każdą osobę prawną, spółkę osobową oraz wszystkie stowarzyszenia utworzone zgodnie z prawem obowiązującym w Umawiającym się Państwie;
 - h) określenie „transport międzynarodowy” oznacza wszelki przewóz statkiem morskim lub powietrznym eksploatowanym przez przedsiębiorstwo, którego

główna siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy przewóz statkiem morskim lub powietrznym jest wykonywany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;

- i) określenie „właściwa władza” oznacza:
 - i) w przypadku Strony Polskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela,
 - ii) w przypadku Strony Egipskiej - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela.

2. Przy stosowaniu niniejszej umowy przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie w niej niezdefiniowane będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza umowa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie” oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu z uwagi na miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu, siedzibę prawną lub inne kryterium o podobnym charakterze.

2. Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 tego artykułu osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się w sposób następujący:

- a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ona silniejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);
- b) jeżeli nie można ustalić, w którym Umawiającym się Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada ona stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, w którym zwykle przebywa;
- c) jeżeli przebywa ona zazwyczaj w obydwu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Umawiającym się Państwie, którego jest obywatelem;
- d) jeżeli jest ona obywatelem obydwu Państw lub jeżeli nie posiada obywatelstwa żadnego z nich, to właściwe władze Umawiających się Państw rozstrzygną sprawę w drodze wzajemnego porozumienia.

[ZASTĄPIONY przez art. 4 ust. 1 Konwencji MLI]

~~[3.— Jeżeli stosownie do postanowień ustępu 1 osoba niebędąca osobą fizyczną ma siedzibę w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona siedzibę w tym Państwie, w którym znajduje się miejsce jej faktycznego zarządu.]~~

Następujący art. 4 ust. 1 Konwencji MLI zastępuje art. 4 ust. 3 niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 4 KONWENCJI MLI – PODMIOTY O PODWÓJNEJ SIEDZIBIE

Jeżeli na podstawie postanowień [Umowy] osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obu [Umawiających się Państw], właściwe organy [Umawiających się Państw] podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z [Umawiających się Państw] będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów [Umowy], mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w [Umowie], chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy [Umawiających się Państw].

**Artykuł 5
Zakład**

1. W rozumieniu niniejszej umowy określenie „zakład” oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.
2. Określenie „zakład” obejmuje w szczególności:
 - a) miejsce zarządu,
 - b) filię,
 - c) biuro,
 - d) fabrykę,
 - e) warsztat oraz
 - f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu, kamieniołom albo każde inne miejsce wydobywania zasobów naturalnych,
 - g) farmę lub plantację,
 - h) pomieszczenia i składy towarowe wykorzystywane do prowadzenia sprzedaży.

3. Określenie „zakład” obejmuje ponadto:

- a) plac budowy, prace budowlane, montażowe lub instalacyjne albo działalność nadzorczą związaną z tymi pracami, lecz tylko wtedy, gdy taki plac, prace lub działalność trwają przez okres dłuższy niż 6 miesięcy w dwunastomiesięcznym okresie;
- b) świadczenie usług, włączając usługi konsultingowe przez przedsiębiorstwo poprzez swoich pracowników lub inny personel, lecz tylko wtedy, gdy działalność taka (związana z takim lub podobnym projektem) prowadzona w kraju trwa dłużej niż 6 miesięcy w każdym dwunastomiesięcznym okresie.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu określenie „zakład” nie obejmuje:

- a) użytkowania urządzeń, które służą wyłącznie do składowania lub wystawiania dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa;
- b) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania lub wystawiania;
- c) utrzymywania zapasów dóbr albo towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przerobu przez inne przedsiębiorstwo;
- d) utrzymania stałej placówki utrzymywanej wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów albo w celu zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;
- e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa każdej innej działalności mającej charakter przygotowawczy lub pomocniczy;
- f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu wykonywania jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności, o których mowa pod literami od a) do e), pod warunkiem jednak, że całkowita działalność tej placówki, wynikająca z takiego połączenia rodzajów działalności, posiada przygotowawczy lub pomocniczy charakter.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, jeżeli osoba, z wyjątkiem niezależnego przedstawiciela w rozumieniu ustępu 7, działa w imieniu przedsiębiorstwa i osoba ta posiada pełnomocnictwo do zawierania umów w Umawiającym się Państwie w imieniu przedsiębiorstwa i pełnomocnictwo to stale wykonuje, przedsiębiorstwo to posiada zakład w tym Państwie w zakresie prowadzenia każdego rodzaju działalności, który osoba ta podejmuje dla przedsiębiorstwa, chyba że czynności wykonywane przez tę osobę ograniczają się do rodzajów działalności wymienionych w ustępie 4 i są takimi rodzajami działalności, które gdyby były wykonywane za pośrednictwem stałej placówki, nie powodowałyby uznania tej placówki za zakład na podstawie postanowień niniejszego ustępu.

6. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że przedsiębiorstwo ubezpieczeniowe Umawiającego się Państwa, z wyjątkiem

przedsiębiorstwa reasekuracyjnego, posiada stały zakład w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli pobiera ono składki na terytorium tego Państwa lub ubezpiecza od ryzyka na jego obszarze za pośrednictwem osoby innej niż agent posiadający status niezależny, do którego ma zastosowanie ustęp 7.

7. Nie uważa się, że przedsiębiorstwo posiada zakład w drugim Umawiającym się Państwie tylko z tego powodu, że wykonuje ono w tym Państwie czynności przez maklera, generalnego przedstawiciela albo każdego innego niezależnego przedstawiciela, pod warunkiem że te osoby działają w ramach swojej zwykłej działalności. Jednakże kiedy działalność takiego agenta jest prowadzona całkowicie lub prawie całkowicie w imieniu tego przedsiębiorstwa, nie może on być uważany za agenta niezależnego w rozumieniu tego ustępu.

8. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność w tym drugim Państwie (przez posiadany tam zakład albo w inny sposób), nie wystarcza, aby jakkolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Artykuł 6

Dochód z nieruchomości

1. Dochód osiągniany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochody z eksploatacji gospodarstwa rolnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „majątek nieruchomy” posiada takie znaczenie, jakie przyjmuje się według prawa tego Umawiającego się Państwa, w którym majątek ten jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych, prawa, do których stosuje się przepisy prawa powszechnego dotyczące własności ziemi, budynków, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do zmiennych i stałych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji pokładów mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i powietrzne nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiąganego z bezpośredniego użytkowania, dzierżawy, jak również każdego innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 niniejszego artykułu stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego, który służy do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstw

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa mogą być opodatkowane w tym Państwie tylko wówczas, gdy przedsiębiorstwo prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie poprzez zakład tam położony. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi taką działalność, to zyski tego przedsiębiorstwa mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie tylko w takiej mierze, w jakiej mogą być przypisane temu zakładowi.
2. Z zastrzeżeniem postanowień ustępu 3 tego artykułu, jeżeli przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie przez położony tam zakład, to w każdym Umawiającym się Państwie należy przypisać temu zakładowi takie zyski, jakie mógłby on osiągnąć, gdyby wykonywał taką samą lub podobną działalność w takich samych lub podobnych warunkach jako samodzielne przedsiębiorstwo i był całkowicie niezależny w stosunkach z przedsiębiorstwem, którego jest zakładem.
3. Przy ustalaniu zysków zakładu dopuszcza się odliczenie nakładów ponoszonych na działalność tego zakładu, włącznie z kosztami zarządzania i ogólnymi kosztami administracyjnymi, niezależnie od tego, czy powstały w tym Państwie, w którym położony jest zakład, czy gdzie indziej.
4. Jeżeli w Umawiającym się Państwie istnieje zwyczaj ustalania zysków zakładu przez podział całkowitych zysków przedsiębiorstwa na jego poszczególne części, żadne postanowienie ustępu 2 nie wyklucza ustalenia przez to Umawiające się Państwo zysku do opodatkowania według zwykle stosowanego podziału; sposób stosowanego podziału zysku musi jednak być taki, żeby wynik był zgodny z zasadami zawartymi w tym artykule.
5. W rozumieniu poprzednich ustępów ustalenie zysków zakładu powinno być dokonywane każdego roku w ten sam sposób, chyba że istnieją uzasadnione powody, aby postąpić inaczej.
6. Jeżeli w zyskach mieszczą się części dochodu, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej umowy, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia tego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy

1. Zyski pochodzące z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich i statków powietrznych będą opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.
2. Jeżeli faktyczna siedziba zarządu armatora statku znajduje się za granicą, statek taki będzie uważany za położony w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się jego port macierzysty, lub - jeżeli nie ma on takiego portu macierzystego

- w tym Umawiającym się Państwie, w którym armator eksploatujący statek ma siedzibę.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9 **Przedsiębiorstwa powiązane**

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa ma bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

albo

b) te same osoby mają bezpośredni lub pośredni udział w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami, w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki różniące się od warunków, które by ustaliły między sobą niezależne przedsiębiorstwa, to zyski, które osiągałoby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale których z powodu tych warunków nie osiągnęło, mogą być włączone do zysków tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski tak połączone są zyskami, które osiągnęłoby przedsiębiorstwo pierwszego wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między tymi dwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wówczas to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku nałożonego w tym Państwie od tych zysków. Przy dokonywaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej umowy.

3. Umawiające się Państwo nie może zmieniać zysków przedsiębiorstwa w okolicznościach wymienionych w ustępie 1 po upływie określonego terminu przewidzianego prawem wewnętrznym, a w żadnym przypadku po upływie 5 lat od końca roku, w którym zyski, które mogłyby być przedmiotem takiej zmiany, byłyby osiągnięte przez przedsiębiorstwo tego Państwa.

4. Postanowienia ustępów 2 i 3 nie będą miały zastosowania w przypadku oszustwa, niewywiązania się z umowy lub zaniedbania.

Artykuł 10 Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie dywidendy mogą być opodatkowane także w tym Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, lecz jeżeli odbiorca dywidend jest ich właścicielem, podatek ten nie może przekroczyć 12 procent kwoty dywidend brutto. Postanowienia tego ustępu nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.
3. Użyte w tym artykule określenie „dywidendy” oznacza dochód z akcji, akcji w kopalnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw, z wyjątkiem wierzytelności, do udziału w zyskach, jak również dochody z innych praw spółki, które według prawa podatkowego Państwa, w którym spółka wydzielająca dywidendy ma siedzibę, są pod względem podatkowym traktowane jak dochody z akcji.
4. Postanowień ustępów 1 i 2 tego artykułu nie stosuje się, jeżeli właściciel dywidend mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku w zależności od konkretnej sytuacji stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.
5. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski albo dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może ani obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub przypadku, gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, rzeczywiście wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać niewydziałonych zysków spółki podatkiem od niewydziałonych zysków, nawet kiedy wypłacone dywidendy lub niewydziałone zyski całkowicie lub częściowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w drugim Państwie.

Artykuł 11 Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie i które są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli

odbiorca odsetek jest ich właścicielem, podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 12 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Niezależnie od postanowień ustępu 2 tego artykułu odsetki powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane na rzecz rządu drugiego Umawiającego się Państwa, w tym jego władz lokalnych, Banku Centralnego, podlegają zwolnieniu od opodatkowania w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Użyte w tym artykule określenie „odsetki” oznacza dochody z wszelkiego rodzaju roszczeń wynikających z długów, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką lub prawem uczestnictwa w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z pożyczek publicznych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami mającymi związek z takimi skryptami dłużnymi, obligacjami lub pożyczkami.

5. Postanowień ustępu 1 i 2 nie stosuje się, jeżeli właściciel odsetek mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą przez zakład tam położony bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której płacone są odsetki, jest rzeczywiście związana z zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się odpowiednio w zależności od konkretnej sytuacji postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zadłużenie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego odsetki mające związek z roszczeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona między płatnikiem a odbiorcą odsetek bez takich powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W tym przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu według prawa każdego Umawiającego się Państwa i przy uwzględnieniu innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 12 **Należności licencyjne**

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie, wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie należności licencyjne mogą być także opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale ustalony podatek nie może przekroczyć 12 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Określenie „należności licencyjne”, użyte w tym artykule, oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin i taśmami dla transmisji radiowych lub telewizyjnych, oraz patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego, jak również za informacje związane z doświadczeniem w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli właściciel należności licencyjnych, mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą przez zakład w nim położony bądź wolny zawód za pomocą stałej placówki, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, rzeczywiście związane są z działalnością zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

5. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, gdy płatnikiem jest to Państwo, jego jednostka terytorialna, władza lokalna albo osoba mająca w tym Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę. Jeżeli jednak osoba wypłacająca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona w Umawiającym się Państwie miejsce zamieszkania lub siedzibę, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstał obowiązek zapłaty tych należności licencyjnych i zakład lub stała placówka pokrywają te należności, to uważa się, że należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

6. Jeżeli między płatnikiem a odbiorcą należności licencyjnych lub między nimi obydwojema a osobą trzecią istnieją szczególne powiązania i dlatego kwota należności licencyjnej mająca związek z użytkowaniem, prawem do użytkowania lub informacją, za które jest płacona, przekracza kwotę, którą płatnik i odbiorca należności licencyjnych uzgodniliby bez tych powiązań, to postanowienia niniejszego artykułu stosuje się tylko do tej drugiej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadwyżka ponad tę kwotę podlega opodatkowaniu zgodnie z prawem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej umowy.

Artykuł 13 **Zyski ze sprzedaży majątku**

1. Zyski osiągnięte przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia tytułu własności majątku nieruchomego,

o którym mowa w artykule 6, a położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Zyski z przeniesienia tytułu własności majątku ruchomego stanowiącego część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z tytułu przeniesienia własności majątku ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie dysponuje w drugim Umawiającym się Państwie dla wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami z przeniesienia tytułu własności takiego zakładu (odrębnie albo razem z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

3. Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności statków morskich lub statków powietrznych albo majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się faktyczna siedziba zarządu przedsiębiorstwa.

[ZASTĄPIONY przez art. 9 ust. 4 Konwencji MLI]

~~[4. — Zyski osiągnięte z przeniesienia tytułu własności akcji spółki kapitałowej, której majątek bezpośrednio lub pośrednio składa się z nieruchomości położonej w Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym Państwie.]~~

Następujący art. 9 ust. 4 Konwencji MLI zastępuje art. 13 ust. 4 niniejszej Umowy:

**ARTYKUŁ 9 KONWENCJI MLI – ZYSKI Z TYTUŁU PRZENIESIENIA
UDZIAŁÓW LUB AKCJI LUB INNYCH PRAW W PODMIOTACH,
KTÓRYCH WARTOŚĆ POCHODZI GŁÓWNIEM Z MAJĄTKU NIERUCHOMEGO**

Dla celów [Umowy], zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium [Umawiającego się Państwa] z tytułu przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truście, mogą być opodatkowane w drugim [Umawiającym się Państwie], jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 50% z majątku nieruchomego (nieruchomości) położonego na terytorium tego drugiego [Umawiającego się Państwa].

5. Zyski z przeniesienia tytułu własności jakiegokolwiek innego majątku niż wymieniony w poprzednich ustępach podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym zyski takie powstały.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z wykonywania wolnego zawodu albo innej działalności o samodzielnym charakterze podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, z wyjątkiem następujących okoliczności, kiedy taki dochód może być również opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie:

- a) jeżeli osoba posiada w drugim Umawiającym się Państwie stałą placówkę w celu wykonywania jej działalności, to w takim przypadku dochód może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany takiej stałej placówce;
- b) jeżeli osoba przebywa w drugim Umawiającym się Państwie przez okres lub okresy przekraczające łącznie 183 dni w 12-miesięcznym okresie, to w takim przypadku tylko taki dochód osiągany z jej działalności wykonywanej w tym drugim Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie „wolny zawód” obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub oświatową, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów oraz dentystów i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 19, 20 i 21, płace, uposażenia i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu w tym Umawiającym się Państwie, chyba że praca wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca jest tam wykonywana, to otrzymane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 tego artykułu, wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z pracy najemnej, wykonywanej w drugim Umawiającym się Państwie, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli:

- a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni w ciągu 12-miesięcznego okresu i
- b) wynagrodzenia są wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
- c) wynagrodzenia nie są ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.

3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenia uzyskiwane przez osobę z tytułu pracy najemnej wykonywanej na pokładzie statku morskiego lub powietrznego eksploatowanego w transporcie międzynarodowym mogą być opodatkowane w tym Umawiającym się Państwie, w którym mieści się faktyczna siedziba zarządu tego przedsiębiorstwa.

Artykuł 16 Wynagrodzenia dyrektorów

1. Wynagrodzenia i inne podobne należności, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z tytułu członkostwa w zarządzie spółki lub w innym organie spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Płace, wynagrodzenia i inne podobne świadczenia uzyskiwane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu funkcji członka zarządu spółki posiadającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17 Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułu 14 i 15, dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli dochód mający związek z osobiście wykonywaną działalnością takiego artysty lub sportowca nie przypada temu artyście lub sportowcowi, lecz innej osobie, dochód taki, bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 niniejszej umowy, będzie opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana, jeżeli taka osoba jest bezpośrednio lub pośrednio kontrolowana przez tego artystę lub sportowca.

Artykuł 18 Emerytury

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i inne podobne świadczenia wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu wcześniejszej pracy najemnej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 emerytury i inne świadczenia wypłacane z funduszy państwowych, które są częścią systemu zabezpieczeń

socjalnych Umawiającego się Państwa, jego jednostki administracyjnej lub władzy lokalnej, będą opodatkowane tylko w tym Państwie.

Artykuł 19 Pracownicy państwowi

1.
 - a) Wynagrodzenie inne niż emerytura, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę administracyjną lub władzę lokalną każdej osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki lub władzy lokalnej, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie.
 - b) Jednakże wynagrodzenie takie podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi te są świadczone w tym Państwie, a osoba fizyczna mająca miejsce zamieszkania w tym Państwie:
 - i) jest obywatelem tego Państwa lub
 - ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.
2. Postanowienia artykułów 15, 16 i 18 stosuje się do wynagrodzeń i emerytur mających związek ze świadczeniem usług w związku z działalnością gospodarczą Umawiającego się Państwa, jego jednostki administracyjnej lub władzy lokalnej.

Artykuł 20 Studenci

2. Płatności, jakie student lub praktykant, który bezpośrednio przed przybyciem do Umawiającego się Państwa ma lub miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, a który przebywa w pierwszym Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu nauki lub praktyki, otrzymuje na własne utrzymanie, naukę lub szkolenie, nie podlegają opodatkowaniu w tym Państwie, jeżeli takie płatności pochodzą ze źródeł położonych poza tym Państwem.
3. Dochód uzyskany przez studenta uniwersytetu lub absolwenta odbywającego praktykę w związku z działalnością wykonywaną w Umawiającym się Państwie, w którym przebywa on wyłącznie w celu nauki lub praktyki, nie może być opodatkowany w tym Państwie, chyba że przekracza on uzasadnioną kwotę, potrzebną na utrzymanie, naukę lub szkolenie studenta lub praktykanta.

Artykuł 21 Profesorowie i wykładowcy

1. Osoba fizyczna, która przybywa do jednego Umawiającego się Państwa w celu nauczania lub prowadzenia badań na uniwersytecie, w szkole wyższej lub innej uznanej placówce oświatowej w tym Umawiającym się Państwie, a która bezpośrednio

przed przybyciem miała miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, podlega zwolnieniu od opodatkowania w tym pierwszym Państwie, z tytułu wynagrodzenia otrzymanego za takie nauczanie lub badania w okresie nieprzekraczającym jednego roku od daty pierwszego przybycia do tego Państwa w tym celu.

2. Niniejszy artykuł ma zastosowanie tylko do dochodu osiąganego z pracy badawczej, jeżeli taka praca została podjęta przez taką osobę w interesie publicznym, a nie głównie w osobistym interesie indywidualnej osoby lub grupy osób.

Artykuł 22 **Inne dochody**

1. Z uwzględnieniem postanowień ustępu 2 części dochodu osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, skąd one pochodzą, a które nie zostały wymienione w poprzednich artykułach niniejszej umowy, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mają zastosowania do dochodu, innego niż dochód z własności nieruchomości, o którym mowa w artykule 6 ustęp 2, jeżeli odbiorca takiego dochodu mający miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie, w którym położony jest jego zakład, lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód za pomocą stałej placówki tam położonej, a prawo lub majątek, w związku z którym dochód jest wypłacany, jest faktycznie związany z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio, w zależności od konkretnej sytuacji, postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

3. Jednakże, jeżeli taki dochód jest osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie ze źródeł położonych w drugim Umawiającym się Państwie, to taki dochód może być również opodatkowany w tym Państwie, w którym on powstał, i zgodnie z prawem tego Państwa.

Artykuł 23 **Majątek**

1. Majątek nieruchomy, określony w artykule 6, który jest własnością osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, a który jest położony w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Majątek ruchomy, stanowiący część majątku zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, lub majątek ruchomy należący do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

3. Majątek, który stanowią statki morskie lub powietrzne, eksploatowane w komunikacji międzynarodowej, jak również majątek ruchomy służący do eksploatacji takich statków morskich lub powietrznych, może podlegać opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

4. Wszelkie inne części majątku osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie będą opodatkowane tylko w tym Państwie, w którym znajduje się ten majątek.

Artykuł 24

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie osiąga dochód, który zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy może być opodatkowany w drugim Umawiającym się Państwie, to pierwsze Państwo zezwoli na odliczenie od podatku dochodowego tej osoby kwoty równej podatkowi dochodowemu zapłaconemu w tym drugim Państwie. Takie odliczenie nie może jednak przekroczyć tej części podatku dochodowego, obliczonego przed dokonaniem odliczenia i który odnosi się do dochodu, który może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem niniejszej umowy dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie jest zwolniony od podatku w tym Państwie, to Państwo to może tym niemniej przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu lub majątku takiej osoby wziąć pod uwagę zwolniony od podatku dochód.

3. W celu odliczenia od podatku dochodowego w Umawiającym się Państwie podatek zapłacony w drugim Państwie będzie uważany za zaliczony na poczet tego podatku, który w innym przypadku przypadłaby do zapłaty w tym drugim Umawiającym się Państwie, lecz został obniżony lub umorzony przez to Umawiające się Państwo zgodnie z postanowieniami ustawodawstwa podatkowego tego Państwa dotyczącymi zachęt podatkowych.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związanym z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielania osobom mającym miejsca zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień,

ulg i obniżek dla celów podatkowych, z uwagi na stan cywilny lub rodzinny, których udziela osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadku stosowania postanowień artykułu 9, artykułu 11 ustęp 7 lub artykułu 12 ustęp 6 niniejszej umowy, odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie. Podobnie zobowiązania pieniężne przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których majątek jest własnością w całości lub w części jednej lub więcej osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo jest przez te osoby kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane ani opodatkowaniu, ani związany z nim obowiązkom, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie, bez względu na postanowienia artykułu 2, do wszystkich podatków, bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że czynności jednego lub obu Umawiających się Państw wprowadziły lub wprowadzą dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy, wówczas może ona, niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwej władzy tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub - jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1 - władzy Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od pierwszego urzędowego zawiadomienia o czynności pociągającej za sobą opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej umowy.

2. Właściwa władza, jeżeli uzna zarzut za uzasadniony, ale nie może sama spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwą władzą drugiego Umawiającego się Państwa, tak ażeby uniknąć opodatkowania niezgodnego z niniejszą umową.

Następujące zdanie drugie art. 16 ust. 2 Konwencji MLI ma zastosowanie do niniejszej Umowy:

ARTYKUŁ 16 KONWENCJI MLI – PROCEDURA WZAJEMNEGO POROZUMIEWANIA SIĘ

Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne [Umawiających się Państw].

3. Właściwe władze Umawiających się Państw będą czynić starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usuwać trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu niniejszej umowy. Mogą one również konsultować się wzajemnie w celu zapobiegania podwójnemu opodatkowaniu w przypadkach, które nie są uregulowane w niniejszej umowie.

4. Umawiające się Państwo, po upływie terminu zawitego przewidzianego w jego narodowym ustawodawstwie, a w każdym razie po upływie pięciu lat od upływu roku, w którym powstał dochód, nie podniesie podstawy opodatkowania osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie poprzez włączenie części dochodu, która została również opodatkowana w drugim Umawiającym się Państwie. Postanowienia tego ustępu nie mają zastosowania w przypadku oszustwa, rozmyślnego działania lub zaniedbania.

Artykuł 27 **Wymiana informacji**

1. Właściwe władze Umawiających się Państw będą wymieniały informacje konieczne do stosowania postanowień niniejszej umowy, a także informacje o ustawodawstwie wewnętrznym Umawiających się Państw, dotyczące podatków wymienionych w niniejszej umowie, w takim zakresie, w jakim opodatkowanie, jakie ono przewiduje, nie jest sprzeczne z umową, w szczególności dla zapobiegania oszustwom lub uchylaniu się od takich podatków. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami art. 1. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane przy zastosowaniu ustawodawstwa wewnętrznego tego Państwa. Jednakże, jeżeli te informacje stanowią tajemnicę w Państwie udzielającym informacji, będą udzielane tylko osobom i władzom (w tym sądowym albo organom administracyjnym) zajmującym się ustalaniem, poborem albo ściąganiem podatków, których dotyczy umowa, lub organom rozpatrującym środki odwoławcze w sprawach tych podatków. Wyżej wymienione osoby lub władze będą wykorzystywać informacje tylko w tych celach, lecz mogą one udostępnić te informacje w postępowaniu sądowym lub do wydawania orzeczeń.

2. Postanowienia ustępu 1 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane tak, jak gdyby zobowiązywały właściwe władze Umawiających się Państw do:

- a) stosowania środków administracyjnych, które nie są zgodne z ustawodawstwem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe na podstawie własnego ustawodawstwa albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;
- c) udzielania informacji, które ujawniłyby jakąkolwiek tajemnicę handlową, przemysłową, gospodarczą lub zawodową albo tryb działalności przedsiębiorstw, lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

Artykuł 28

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

Postanowienia niniejszej umowy nie naruszają przywilejów podatkowych przysługujących przedstawicielom dyplomatycznym lub urzędnikom konsularnym na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.

Następujący art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie i zastępuje postanowienia niniejszej Umowy¹:

ARTYKUŁ 7 KONWENCJI MLI – ZAPOBIEGANIE NADUŻYCIOM TRAKTATÓW (*test głównego celu - tzw. klauzula PPT*)

Bez względu na postanowienia [Umowy], korzyść w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu lub majątku, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień [Umowy].

¹ Art. 7 ust. 1 Konwencji MLI ma zastosowanie do wszystkich przepisów Umowy (w związku z tym, że w praktyce zostaje on dodany do Umowy).

Artykuł 29

Wejście w życie

1. Niniejsza umowa będzie ratyfikowana, a wymiana dokumentów ratyfikacyjnych zostanie dokonana w Kairze.
2. Niniejsza umowa wejdzie w życie po otrzymaniu dokumentów ratyfikacyjnych i jej postanowienia będą miały zastosowanie w pierwszej kolejności:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym miała miejsce wymiana dokumentów ratyfikacyjnych, i
 - b) w odniesieniu do innych podatków - do podatków naliczanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym miała miejsce wymiana dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 30

Wypowiedzenie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy na czas nieograniczony, lecz każde Umawiające się Państwo może w dniu 30 czerwca lub przed tą datą każdego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym została dokonana wymiana dokumentów ratyfikacyjnych, przekazać drugiemu Umawiającemu się Państwu drogą dyplomatyczną notę o wypowiedzeniu umowy. W takim przypadku umowa przestanie obowiązywać:

- a) w zakresie podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu;
- b) w zakresie innych podatków - za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym została przekazana nota o wypowiedzeniu.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w Warszawie dnia 24 czerwca 1996 r. w dwóch egzemplarzach w języku angielskim.